

Regionsudvalgets udtalelse: »Udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser«

(2013/C 17/12)

REGIONSUDVALGET

- konstaterer, at antallet af udstationeringer af arbejdstagere i EU de senere år er taget til; understreger samtidig, at antallet af udstationerede arbejdstagere varierer meget, både hvad angår de udstationerende medlemsstater og de medlemsstater, der er målet for udstationeringen;
- mener på den baggrund, at det er vigtigt at få vedtaget et fælles instrument for udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser, der på én og samme tid ensarter håndhævelsen af direktivet og behandler grundlæggende spørgsmål, der er opstået som følge af EU-Domstolens afgørelser, der har ført til en restriktiv fortolkning af direktiv 96/71/EF;
- beklager, at Kommissionens forslag ikke indebærer en revision eller omarbejdning af direktiv 96/71/EF og derfor ikke kan behandle alle de grundlæggende spørgsmål, som rejses i retspraksis. Det gælder navnlig spørgsmålene om udvidelse af de kollektive aftaler, udvidelse af "den faste kerne af gældende regler", anvendelse af et værtslands mere fordelagtige bestemmelser og overholdelse af grundlæggende sociale og arbejdsmarkedsmæssige rettigheder som f.eks. strejkeretten;
- foreslår at styrke den solidariske hæftelse for arbejdsgiver og underkontrahent ved indførelse af en bestemmelse om begrænsning af antallet af underentrepriseniveauer;
- glæder sig over, at Kommissionen den 11. september 2012 tilbagetrak forslaget til forordning (Monti II) om at forene strejkeretten med EU's økonomiske frihedsrettigheder på grundlag af fleksibilitetsbestemmelsen om gennemførelse af det indre marked (artikel 352 i TEUF).

Ordfører	Alain HUTCHINSON, Medlem af parlamentet i hovedstadsregionen Bruxelles
Basisdokumenter	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser COM(2012) 131 final og Forslag til Rådets forordning om udøvelse af retten til kollektive skridt inden for rammerne af etableringsfriheden og den frie udveksling af tjenesteydelser COM(2012) 130 final

I. POLITISKE ANBEFALINGER

REGIONSUDVALGET

1. støtter Kommissionens initiativer til styrkelse af det indre markeds sociale dimension i overensstemmelse med Lissabontraktatens artikel 9, som sikrer, at der tages hensyn til den sociale dimension i alle Den Europæiske Unions politikker.

Udstationering af arbejdstagere – et fænomen i udvikling

REGIONSUDVALGET

2. konstaterer, at antallet af udstationeringer af arbejdstagere i EU de senere år er taget til. Ifølge Kommissionen udstationeres en million arbejdstagere hvert år af deres arbejdsgiver til en anden medlemsstat; understreger samtidig, at antallet af udstationerede arbejdstagere varierer meget, både hvad angår de udstationerede medlemsstater og de medlemsstater, der er målet for udstationeringen;

3. bemærker, at det er de mest arbejdskraftintensive sektorer, som i størst omfang benytter sig af udstationering af arbejdstagere. Historisk set er bygge- og anlægssektoren den sektor, som beskæftiger flest udstationerede arbejdstagere (24 % af de udstationerede i Europa ifølge Kommissionens oplysninger), og disse udstationerede medarbejdere er for størstedelens vedkommende arbejdere;

4. understreger, at lønforskellene landene imellem kan være ganske store.

Den territoriale dimension af udstationeringen af arbejdstagere

REGIONSUDVALGET

5. henleder opmærksomheden på, at udstationerede arbejdstagere i visse sektorer er koncentreret på bestemte geografiske områder. Således modtager grænseregioner en stor del af de anmeldte udstationeringer;

6. mener, at regionerne – navnlig grænseregionerne – bør spille en større rolle, når det gælder samarbejdet mellem offentlige myndigheder i forskellige lande, så det sikres, at udstationeringerne sker under hensyntagen til arbejdstagernes rettigheder og værdighed, og at der kan udveksles bedste praksis.

De berørte regioner bør derfor tildeles passende midler til at udføre deres opgaver;

7. understreger, at det er en betingelse for anvendelse af kollektive aftaler på udstationerede arbejdstagere i henhold til direktiv 96/71/EF, at de er gældende i det berørte geografiske område. Det er derfor nødvendigt, at de kompetente myndigheder er i stand til at informere tjenesteyderne og de arbejdstagere, der er udstationeret i det pågældende geografiske område fra et andet land, om aftalernes indhold, og at de kan sikre, at de anvendes.

Behovet for bedre håndhævelse af reglerne om udstationering

REGIONSUDVALGET

8. understreger, at disse udstationeringer af arbejdstagere ofte finder sted uden skyldig hensyntagen til arbejdsmarkedslovgivning, lovgivning om social sikring samt skattelovgivning. Af forskellige metoder til at omgå de lovgivningsmæssige forpligtelser kan nævnes:

- ansættelse udelukkende med udstationering for øje, postkasseselskaber, som gør det muligt at oprette en adresse i det land, som skal forestille at være udgangspunktet for udstationeringen
- "falske selvstændige" som ikke betaler sociale bidrag, og som ikke er omfattet af værtslandets arbejds- og lønvilkår som fastsat i direktiv 96/71/EF, der kun finder anvendelse på lønmodtagere
- oprettelse af en platform for udstationerede arbejdstagere, hvilket praktiseres af visse store koncerner, som opretter et datterselskab i en stat med økonomisk fordelagtige skatte- og arbejdsmarkedsregler, hvortil de udstationerer lønmodtagere
- misbrug af udstationering til at besætte stillinger, som i virkeligheden er tidsubegrænsede
- manglende anmeldelse af udstationering;

påpeger, at undersøgelser har vist flere eksempler på manglende overholdelse af de lovbestemte minimumskrav for arbejds- og ansættelsesvilkår og forsøg på at omgå lovgivning om social sikring samt skattelovgivning;

9. påpeger, at fælles kontrolstandarder har særligt stor betydning på baggrund af de betydelige forskelle, som Kommissionen har konstateret, når det gælder de nationale kontrolforanstaltninger, som anvendes i medlemsstaterne eller i tredjelande, der omfattes af aftaler om den frie bevægelighed for personer, de nationale myndigheders kontrolmuligheder må imidlertid ikke begrænses;

10. mener på den baggrund, at det er vigtigt at få vedtaget et fælles instrument for udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser, der på én og samme tid ensarter håndhævelsen af direktivet og behandler grundlæggende spørgsmål, der er opstået som følge af EU-Domstolens afgørelser i sager som Viking (sag C-438/05), Laval (sag C-341/05), Rüffert (sag C-346/06) og Luxembourg (sag C-319/06), der har ført til en restriktiv fortolkning af direktiv 96/71/EF;

11. bifalder derfor planen om at vedtage et direktiv på området, men beklager, at Kommissionens forslag ikke indebærer en revision eller omarbejdning af direktiv 96/71/EF og derfor ikke kan behandle alle de grundlæggende spørgsmål, som rejses i de ovennævnte domstolsafgørelser. Det gælder navnlig spørgsmålene om udvidelse af de kollektive aftaler, udvidelse af "den faste kerne af gældende regler", anvendelse af et værtslands mere fordelagtige bestemmelser og overholdelse af grundlæggende sociale og arbejdsmarkedsmæssige rettigheder som f.eks. strejkeretten;

12. henleder opmærksomheden på, at forslaget til direktiv begrænser sig til at opregne foranstaltninger og mekanismer, som har til formål at forbedre og styrke kontrollen med anvendelsen og håndhævelsen af bestemmelserne i direktiv 96/71/EF, som indtil videre ikke har vist sig i stand til at bekæmpe social dumping og svig.

De grundlæggende rettigheder bør ikke være underlagt de økonomiske frihedsrettigheder

REGIONSUDVALGET

13. glæder sig over, at Kommissionen den 11. september 2012 tilbagetrak forslaget til en forordning (Monti II) om at forene strejkeretten med EU's økonomiske frihedsrettigheder på grundlag af fleksibilitetsbestemmelsen om gennemførelse af det indre marked (artikel 352 i TEUF);

14. er enig i den vurdering, at strejkeretten ikke bør underlægges den supplerende målsætning om fuldførelse af det indre marked, da der her er tale om et ubrydeligt princip, som er knæsat i chartret om grundlæggende rettigheder. Desuden udelukker den "lex specialis", som er defineret i traktatens artikel 153, udtrykkeligt strejkeretten fra EU-lovgivningens anvendelsesområde;

15. mener imidlertid, at tilbagetrækningen af forordningsforslaget efterlader flere spørgsmål, som EU-Domstolens retspraksis

har rejst, ubesvarede; efterlyser derfor et nyt lovforslag, der eksplicit sikrer, at de grundlæggende sociale og arbejdsmarkedsmæssige rettigheder (retten til kollektive forhandlinger og faglige aktioner) ikke kan begrænses af de økonomiske frihedsrettigheder (etableringsretten og retten til fri udveksling af tjenesteydelser), samt at de økonomiske frihedsrettigheder ikke kan retfærdiggøre omgåelse af national lov og praksis på social- og arbejdsmarkedsområdet;

16. minder om, at 12 nationale parlamenter (19 stemmer) for første gang har anvendt den tidlige varslingsmekanisme over for Kommissionen angående dette forordningsforslag ud fra den begrundelse, at forslaget er i strid med de nationale kompetencer samt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet;

17. mener, at EU-lovgiveren bør præcisere forholdet mellem "kollektive skridt" og etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser i virkeligt tværnationale situationer, f.eks. hvis en virksomhed har kontorer i flere medlemsstater;

18. mener derfor, at Regionsudvalget – hvis Kommissionen på trods af de begrundede udtalelser fra nationale parlamenter og de holdninger, der er givet udtryk på regionalt plan gennem Regionsudvalget, ikke havde trukket forslaget til forordning tilbage – kunne have overvejet at tage de nødvendige skridt til at indgive en klage (ex post) over det med påstand om krænkelse af nærhedsprincippet, både med hensyn til valget af retsgrundlag og med hensyn til manglende påvisning af merværdien ved en EU-indsats på området; gør Kommissionen opmærksom på, at Regionsudvalget fortsat vil overvåge nærhedsprincippet overholdelse på dette område meget nøje;

19. mener, at forslaget om håndhævelse af direktiv 96/71/EF bevarer sin fulde gyldighed og fortjener udvalgets fulde opmærksomhed;

20. er af den opfattelse, at direktiv 96/71/EF stadfæster grundlæggende rettigheder, hvis gennemførelse bør lettes, at disse rettigheder om menneskelig værdighed er blevet styrket med ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten, som gør chartret om grundlæggende rettigheder juridisk bindende, og at disse rettigheder ikke bør underlægges de grundlæggende økonomiske frihedsrettigheder;

21. beklager i den henseende, at Kommissionens forslag ikke har givet anledning til en debat om valget af retsgrundlag, da det valgte retsgrundlag er et grundlag for "udveksling af tjenesteydelser" (EUF-traktatens artikel 62 sammen med artikel 53); det indebærer, at spørgsmål om anvendelsen af direktiv 96/71/EF igen skal behandles på baggrund af de økonomiske frihedsrettigheder, og at Regionsudvalget, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg samt arbejdsmarkedets parter ikke bliver inddraget fuldt ud i udformningen af en retsakt, der berører dem direkte.

Direktivforslaget bør tage hensyn til alle udstationerings-situationer

REGIONSUDVALGET

22. støtter ikke desto mindre Kommissionens forslag med hensyn til bekæmpelse af social dumping og svig i forbindelse med udstationering af arbejdstagere samt indførelse af mekanismer til håndhævelse af arbejds- og lønvilkår for de udstationerede medarbejdere. Det fremsatte forslag tager imidlertid ikke højde for dette mål og bør derfor forbedres på væsentlige punkter;

23. mener, at situationer med udstationering fra lande uden for EU, som er medtaget i direktiv 96/71/EF, også bør nævnes i forslaget. Desuden bør direktivet hurtigst muligt efter vedtagelsen indarbejdes i EØS-lovgivningen og i aftalen med Schweiz om fri bevægelighed for personer;

24. er klar over de eksisterende begrænsninger for håndhævelsen, såsom sprogbarrierer, kontrol med udstationeringer af kortere varighed, problemer med at skaffe oplysninger i en anden medlemsstat, komplekse procedurer for iværksættelse af sanktioner, de nationale forvaltningers manglende ressourcer til at udøve kontrol;

25. går derfor i høj grad ind for, at man vedtager de bestemmelser i direktivforslaget, som har til formål at mindske disse begrænsninger mest muligt og styrke kontrolforanstaltningernes og sanktionernes håndhævelsesmekanismer, således at anvendelsen af direktiv 96/71/EF bliver både effektiv og gør en reel forskel; samtidig bør systemet for grænseoverskridende fuldbyrdelse af retsafgørelser defineres tydeligere, være i overensstemmelse med de gældende principper for internationalt samarbejde og gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser samt tage højde for individets processuelle rettigheder;

26. mener, at hvis direktiv 96/71/EF og nærbærende direktiv ikke overholdes, f. eks. hvis det viser sig, at en udstationeret arbejdstager i virkeligheden ikke er udstationeret, så bør lovgivningen i den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen udføres, finde anvendelse over for virksomheden. Alle berørte arbejdstagere formodes at benytte sig af retten til arbejdskraftens frie bevægelighed i overensstemmelse med artikel 45 i TEUF.

Solidarisk hæftelse: en nøglebestemmelse i direktivforslaget, som bør suppleres

REGIONSUDVALGET

27. bifalder bestemmelserne om solidarisk hæftelse for arbejdsgiver og underkontrahent, navnlig i bygge- og anlægssektoren, og glæder sig over, at otte af EU's medlemsstater allerede praktiserer denne solidariske hæftelse (Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Nederlandene, Østrig og Finland). Dette er imidlertid ikke nok til effektivt at forhindre misbrug. Man skal tværtimod sikre, at alle virksomheder, der misbruger udstationerede arbejdstagere eller profiterer af udstationeringen, holdes ansvarlige;

28. mener, at det ville være hensigtsmæssigt at supplere bestemmelsen om solidarisk hæftelse med en bestemmelse,

der begrænser antallet af underentrepriseniveauer; det ville mindske risikoen for misbrug i forbindelse med udstationering af arbejdstagere. Desuden ville det give mulighed for at foretage en mere nøjagtig registrering af underkontrahenterne.

Arbejdsmarkedsparternes proaktive rolle i håndhævelsen af lovgivningen

REGIONSUDVALGET

29. støtter Kommissionens foranstaltninger med henblik på at give aktører fra fagforeninger og arbejdsmarkedets parter samt arbejdstilsynene en nøglerolle; samtidig bør der imidlertid tages hensyn til forskellene i de nationale systemer;

30. mener, det er vigtigt at styrke denne rolle ved at give de kompetente organer i medlemsstaterne med ansvar for håndhævelsen ret til at udveksle deres bedste praksis om kontrol, så de bedre kan koordinere indsatsen på dette område;

31. mener desuden, at lønmodtagernes repræsentanter, især medlemmerne af de europæiske samarbejdsudvalg i bl.a. bygge- og anlægsvirksomheder, også bør fremhæves som nøgleaktører. F.eks. på store byggepladser kan koordinering mellem repræsentative organer også være en løftestang for information og varsling. Berettigelsen af disse initiativer fra lønmodtagerrepræsentanternes side er så meget desto større på baggrund af mange virksomheders kommunikation om deres politik for socialt ansvar (Corporate Social Responsibility – CSR).

Det er nødvendigt at præcisere forslagens tekst, hvis dets bestemmelser skal kunne gennemføres korrekt

REGIONSUDVALGET

32. henleder opmærksomheden på, at de nationale domstole vil komme til at spille en vigtig rolle i den praktiske gennemførelse af direktivforslaget, og at det derfor nødvendigvis må indeholde klare og præcise bestemmelser, så der ikke skabes fornyet tvivl om forskellige nationale dommers fortolkning af teksten med indbringelse af endnu flere præjudicielle spørgsmål for EU-Domstolen til følge;

33. mener derfor, at visse begreber i direktivforslaget må afklares og defineres præcist: F.eks. skal betingelserne for udstationering af arbejdstagere være entydige, så de retlige konsekvenser af misbrug ikke rammer arbejdstagerne. Et andet eksempel, der kræver præcisering, er følgende: Nogle sprogudgaver anvender to forskellige udtryk for begrebet "midlertidigt udstationeret" (bl.a. den franske udgave: "provisoirement détaché" og "temporairement détaché") eller kun ét udtryk for "effektiv", hvor der på nogle sprog burde være to (f.eks. burde det franske "efficace" suppleres med "d'effectivité"), eller begrebet "en kerne af klart definerede arbejdsvilkår", som ikke findes i direktiv 96/71/EF;

34. henleder af samme årsag opmærksomheden på forslagens præambel (betragtning 5), hvori det understreges, at "forbindelsen mellem direktiv 96/71/EF og forordning (EF) nr. 593/2008 om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser [skal] præciseres yderligere", uden at der i forslagens bestemmelser foretages en sådan præcisering.

Behovet for at fjerne al uklarhed i forbindelse med anvendelsen af teksten

REGIONSUDVALGET

35. mener, at forslagets præambel kan skabe forvirring om, hvilken lovgivning der finder anvendelse i forbindelse med arbejdsaftaler (oprindelseslandets eller værtslandets lovgivning). Selv om det som understreget i præambelens betragtning 6 er korrekt, at forslaget ikke direkte berører den lovgivning, der i henhold til artikel 8 i Rom I-forordningen gælder for individuelle arbejdsaftaler, er det nødvendigt at minde om, at direktivet fra 1996 heller ikke havde til formål at ændre denne bestemmelse (artikel 6 i den daværende Rom-konvention af 1980), men at præcisere betingelserne for anvendelse af præceptive

bestemmelser i henhold til artikel 9 i Rom I-forordningen (artikel 7 i den daværende Rom-konvention fra 1980);

36. vil holde øje med, at direktivforslaget ikke ændrer ved direktiv 96/71/EF's ånd eller mål;

37. mener, at kravet om tilbudsgivers overholdelse af bestemmelserne i direktiv 96/71/EF bør udgøre et kriterium for tildeling af offentlige eller private indkøbskontrakter og at det ved alvorlige overtrædelser skal være muligt at udelukke de berørte bydende, som det allerede er tilfældet;

38. tilslutter sig Kommissionens ønske om at tilnærme medlemsstaternes lovgivninger vedrørende fuldbyrdelse på tværs af grænserne af administrative sanktioner og bøder.

II. FORSLAG TIL ÆNDRINGER

Ændringsforslag 1

Præambel

Henvisning 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 53, stk. 1, og artikel 62,	under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel ~~53~~ , <u>153</u> , stk. 1, <u>litra b)</u> og ~~artikel 62~~ ,

Begrundelse

Arbejds- og ansættelsesforholdene fastsættes traditionelt gennem overenskomstforhandlinger og henhører altså under arbejdsmarkedsparternes kompetenceområde, og samtidig spiller disse en nøglerolle, hvad angår kontrollen med overholdelse af konventionsbestemmelser på dette område. Derfor er traktatens artikel 153, stk. 1, litra b), der udtrykkeligt omhandler EU's initiativer, hvad angår arbejdsvilkår, det bedst egnede retsgrundlag. Dette forslag til direktiv drejer sig om gennemførelsen af direktiv 96/71/EF, der er baseret på et retsgrundlag, der omhandler "tjenesteydelser", og det bør nævnes, at det fremgår af Domstolens retspraksis vedrørende retsgrundlag, at det ikke udtrykkeligt er forbudt at anvende et mere egnet retsgrundlag til dette forslag.

Ændringsforslag 2

Betragtning 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3) Med hensyn til arbejdstagere, der er midlertidigt udstationeret for at udføre tjenesteydelser i en anden medlemsstat end den, hvor de sædvanligvis udfører deres arbejde, er der i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser fastsat en kerne af klart definerede arbejds- og ansættelsesvilkår, som skal overholdes af tjenesteyderen i den medlemsstat, hvortil udstationeringen finder sted, for at sikre en minimumsbeskyttelse af de pågældende udstationerede arbejdstagere.	3) Med hensyn til arbejdstagere, der er midlertidigt udstationeret ~~for at udføre tjenesteydelser i en anden medlemsstat end den, hvor de sædvanligvis udfører deres arbejde,~~ <u>med henblik på udførelse af arbejde i en anden medlemsstat end den, hvor de normalt er beskæftiget,</u> er der i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser fastsat en kerne af klart definerede arbejds- og ansættelsesvilkår, som skal overholdes af tjenesteyderen i den medlemsstat, hvortil udstationeringen finder sted, for at sikre en minimumsbeskyttelse af de pågældende udstationerede arbejdstagere.

Begrundelse

Ændringen er ikke kun semantisk, men sigter på at opretholde en sammenhæng med de begreber, der anvendes i direktiv 96/71/EF. I ændringsforslaget gentages ordlyden i betragtning 3 i direktiv 96/71/EF (o.a.: som i den franske udgave anvender ordet "temporaire" og ikke "provisoire", der anvendes i det foreliggende direktivforslag i betragtning 3 og 5 og er mindre juridisk præcist end temporaire; på dansk er ordet "midlertidigt" brugt i begge tilfælde). Direktiv 96/71/EF omhandler ikke kun udstationeringer mellem medlemsstaterne, som det er tilfældet i forslagens betragtninger. (o.a.: Forslagsstilleren begrundede dette med den franske ordlyd i direktivet fra 1996, betragtning 3: "sur le territoire d'un Etat membre autre que l'Etat sur lequel", ordret oversat: "i en medlemsstat, der ikke er den stat, hvor de ...". I den danske udgave af samme direktiv blev dette oversat med "i en anden medlemsstat end den, hvor de ...", hvilket indebærer, at der er tale om en anden medlemsstat. Der bør efter forslagsstillerens mening tages højde for fænomenet med udstationering af personer fra tredjelande, og det bør af hensyn til retssikkerheden afspejles i forslagens betragtninger).

Ændringsforslag 3

Betragtning 6

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
6) Ligesom direktiv 96/71/EF bør nærværende direktiv ikke være til hinder for anvendelsen af de retsfor skrifter, der i henhold til artikel 8 i Rom I-forordningen gælder for individuelle arbejdsaftaler, eller anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger.	6) Ligesom direktiv 96/71/EF bør nærværende direktiv ikke være til hinder for anvendelsen af de retsfor skrifter, der i henhold til artikel 8 i Rom I-forordningen gælder for individuelle arbejdsaftaler, eller anvendelsen af <u>de ufravigelige bestemmelser i den medlemsstat, hvor udstationeringen finder sted, i medfør af artikel 9 i Rom I-forordningen</u> , eller af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger.

Begrundelse

Denne tilføjelse er vigtig, idet den medvirker til at fjerne al uklarhed om anvendelsesområdet for direktiv 96/71/EF og dets samspil med den internationale privatret. Direktiv 96/71/EF vedrører ikke direkte anvendelsen af de retsfor skrifter, der i henhold til artikel 8 i Rom I-forordningen gælder for individuelle arbejdsaftaler, men fastsætter klart i henhold til artikel 9 i Rom I-forordningen, at værtslandets ufravigelige bestemmelser skal finde anvendelse på udstationerede arbejdstagere (uanset hvilken lovgivning arbejdsaftalerne er omfattet af). Hvis dette ikke fremhæves eller bekræftes klart på dette sted, kan der opstå misforståelser med fare for, at der afviges fra ånden og bogstavet i direktiv 96/71/EF.

Ændringsforslag 4

Betragtning 14

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaternes forpligtelser til at gøre oplysninger om arbejds- og ansættelsesvilkår alment tilgængelige og give effektiv adgang til dem, ikke kun for tjenesteydere fra andre medlemsstater, men også for de berørte udstationerede arbejdstagere, bør konkretiseres yderligere.	Medlemsstaternes forpligtelser til at gøre oplysninger om arbejds- og ansættelsesvilkår alment tilgængelige og give effektiv <u>og gratis</u> adgang til dem, ikke kun for tjenesteydere fra andre medlemsstater, men også for de berørte udstationerede arbejdstagere, bør konkretiseres yderligere.

Begrundelse

For at oplysningerne kan være effektivt tilgængelige, bør de især være gratis.

Ændringsforslag 5

Artikel 1, nyt stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 1</p> <p>Genstand</p> <p>[...]</p>	<p>Artikel 1</p> <p>Genstand</p> <p>[...]</p> <p><u>3. 3. Dette direktiv skal tilpasses anvendelsen og håndhævelsen af arbejds- og ansættelsesvilkårene for udstationerede arbejdstagere i henhold til artikel 1, stk. 4, i direktiv 96/71/EF, hvoraf det fremgår, at "virksomheder, der er etableret i en ikke-medlemsstat, ikke må behandles mere gunstigt end virksomheder, der er etableret i en medlemsstat".</u></p>

Begrundelse

Denne ændring er helt berettiget ud fra en betragtning om, at direktivforslaget ikke skal bringe forstyrrelse i strukturen i direktiv 96/71/EF; lovgiveren har indført artikel 1, stk. 4, for at undgå enhver risiko for social dumping fra lande uden for EU. Af samme grund bør det undgås, at en streng anvendelse af direktiv 96/71/EF begrænses til udstationeringer af arbejdstagere mellem to medlemsstater, da det ville åbne mulighed for svig og omgåelse fra tredjelandes side. Medlemsstaterne bør derfor følge udviklingen nøje og træffe de nødvendige foranstaltninger for at hindre sådanne lovomgæelser, der ville skabe en breche i det eksisterende kontrolsystem.

Ændringsforslag 6

Artikel 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 3</p> <p>Forhindring af misbrug og omgåelse</p> <p>1. Med henblik på at gennemføre, anvende og håndhæve direktiv 96/71/EF tager de kompetente myndigheder hensyn til faktuelle elementer, der karakteriserer de aktiviteter, der udøves af en virksomhed i etableringsmedlemsstaten, for at afgøre, om den reelt udøver væsentlige aktiviteter, der ikke blot er intern forvaltning og/eller administrative aktiviteter. Disse elementer kan bl.a. omfatte:</p> <p>a) det sted, hvor virksomheden har hjemsted, og dennes administration er placeret, hvor den benytter kontorer, betaler skat, har tilladelse til at udøve et erhverv eller er optaget i handelskamre eller faglige organisationer</p> <p>b) det sted, hvor de udsendte arbejdstagere hverves</p> <p>c) den lovgivning, der finder anvendelse på de kontrakter, som virksomheden indgår dels med sine arbejdstagere, dels med sine kunder</p> <p>d) det sted, hvor virksomheden udøver sine vigtigste aktiviteter, og hvor det har administrativt personale</p> <p>e) det unormalt lave antal udførte kontrakter og/eller størrelsen af omsætningen i etableringsmedlemsstaten.</p>	<p>Artikel 3</p> <p>Forhindring af misbrug og omgåelse</p> <p>1. Med henblik på at gennemføre, anvende og håndhæve direktiv 96/71/EF tager de kompetente myndigheder hensyn til faktuelle elementer, der karakteriserer de aktiviteter, der udøves af en virksomhed i etableringsmedlemsstaten, for at afgøre, om den reelt udøver væsentlige aktiviteter, der ikke blot er intern forvaltning og/eller administrative aktiviteter. Disse elementer kan bl.a. omfatte:</p> <p>a) <u>den medlemsstat, hvor virksomheden udøver sin væsentligste erhvervmæssige aktivitet, målt i tidsenhed pr. ansat</u> og det sted, hvor virksomheden har hjemsted, og dennes administration er placeret, hvor den benytter kontorer, betaler skat, har tilladelse til at udøve et erhverv eller er optaget i handelskamre eller faglige organisationer</p> <p>b) det sted, hvor de udsendte arbejdstagere hverves</p> <p>c) den lovgivning, der finder anvendelse på de kontrakter, som virksomheden indgår dels med sine arbejdstagere, dels med sine kunder</p> <p>d) det sted, hvor virksomheden udøver sine vigtigste aktiviteter, og hvor det har administrativt personale</p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Vurderingen af disse elementer tilpasses efter hvert enkelt tilfælde og arten af de aktiviteter, som virksomheden udøver i den medlemsstat, hvor den er etableret.</p> <p>2. For at kunne vurdere, om en udstationeret arbejdstager midlertidigt udfører sit arbejde i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende normalt arbejder, undersøges alle faktuelle elementer, der karakteriserer et sådant arbejde og arbejdstagerens situation.</p> <p>Disse elementer kan bl.a. omfatte:</p> <p>a) arbejdet udføres i en begrænset periode i en anden medlemsstat</p> <p>b) udstationeringen finder sted til en anden medlemsstat end den, hvori eller hvorfra arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde i henhold til forordning (EF) nr. 593/2008 og/eller Romkonventionen</p> <p>c) den udstationerede arbejdstager vender tilbage til eller forventes at genoptage sit arbejde i den medlemsstat, fra hvilken han/hun er udstationeret, efter udførelsen af arbejdet eller tjenesteydelserne, for hvilke han eller hun var udstationeret</p> <p>d) udgifter til rejse, kost og logi er betalt eller godtgøres af arbejdsgiveren, der udstationerer arbejdstageren, og i bekræftende fald, hvordan det sker</p> <p>e) eventuelle tidligere gentagne perioder, hvor stillingen har været besat af den samme eller en anden (udstationeret) arbejdstager.</p> <p>Alle ovennævnte faktuelle elementer indgår som retningsgivende elementer i den samlede bedømmelse, der skal foretages, og må derfor ikke vurderes isoleret. Kriterierne skal tilpasses efter hvert enkelt tilfælde og tage hensyn til de særlige forhold, der kendetegner situationen.</p>	<p>e) det unormalt lave antal udførte kontrakter og/eller størrelsen af omsætningen i etableringsmedlemsstaten.</p> <p>Vurderingen af disse elementer tilpasses efter hvert enkelt tilfælde og arten af de aktiviteter, som virksomheden udøver i den medlemsstat, hvor den er etableret.</p> <p>2. <u>Vurderingen af disse elementer bidrager til definitionen af den udstationerede arbejdstager i den medlemsstat, denne er udstationeret i, som fastlagt i artikel 2, stk. 2, i Europa-Parlamentets direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser.</u></p> <p>~~2.3.~~ For at kunne vurdere, om en udstationeret arbejdstager midlertidigt udfører sit arbejde i en anden medlemsstat end den, hvor vedkommende normalt arbejder, undersøges alle faktuelle elementer, der karakteriserer et sådant arbejde og arbejdstagerens situation.</p> <p>Disse elementer kan bl.a. omfatte:</p> <p>a) arbejdet udføres i en begrænset periode i en anden medlemsstat</p> <p>b) udstationeringen finder sted til en anden medlemsstat end den, hvori eller hvorfra arbejdstageren sædvanligvis udfører sit arbejde i henhold til forordning (EF) nr. 593/2008 og/eller Romkonventionen</p> <p>c) den udstationerede arbejdstager vender tilbage til eller forventes at genoptage sit arbejde i den medlemsstat, fra hvilken han/hun er udstationeret, efter udførelsen af arbejdet eller tjenesteydelserne, for hvilke han eller hun var udstationeret</p> <p>d) <u>For at vise, at han/hun er dækket af den sociale sikringsordning i hjemlandet, er arbejdstageren i besiddelse af en gyldig A1-attest. A1-attesten må ikke have tilbagevirkende kraft og skal foreligge fra begyndelsen af udstationeringsperioden og forud for eventuelle inspektioner.</u></p> <p>~~e)~~ udgifter til rejse, kost og logi er betalt eller godtgøres af arbejdsgiveren, der udstationerer arbejdstageren, og i bekræftende fald, hvordan det sker</p> <p>~~e)~~ eventuelle tidligere gentagne perioder, hvor stillingen har været besat af den samme eller en anden (udstationeret) arbejdstager.</p> <p>Alle ovennævnte faktuelle elementer indgår som retningsgivende elementer i den samlede bedømmelse, der skal foretages, og må derfor ikke vurderes isoleret. Kriterierne skal tilpasses efter hvert enkelt tilfælde og tage hensyn til de særlige forhold, der kendetegner situationen.</p>

Begrundelse

Målet med denne bestemmelse er at forhindre, at der oprettes virksomheder, hvis aktivitet i etableringsmedlemsstaten ikke er reel, og hvor formålet kun er at omgå arbejdsmarkedslovgivningen i værtsmedlemsstaten.

Hensigten med artikel 2, stk. 2, i direktiv 96/71/EF er at undgå, at udstationerede arbejdstagere fra et land (herunder en ikke-medlemsstat) kan betragtes som selvstændige og dermed ikke omfattet af direktivet. Det vil f.eks. være tilstrækkeligt, at en lønnet arbejdstager, der udfører en aktivitet i byggesektoren i land A, klassificeres som selvstændig erhvervsdrivende af sin arbejdsgiver i land A, for at sidstnævnte fritages for direktivets forpligtelser i medlemsstat B, på hvis område arbejdstageren er udstationeret. For at undgå denne form for svig er det i henhold til direktivet fra 1996 op til det land, på hvis område tjenesteydelsen finder sted (i dette tilfælde medlemsstat B), at definere begrebet arbejdstager og dermed ansættelsesforholdet i henhold til landets interne lovgivning. Det eneste svage punkt i forbindelse med dette retlige arrangement er vanskeligheden ved at anvende dette princip i praksis. Listen over elementer, der nævnes i artikel 4, vil utvivlsomt fungere som en række retningslinjer, der vil lette den konkrete anvendelse af artikel 2, stk. 2, i direktiv 96/71/EF.

Ændringsforslag 7

Artikel 3a

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p><u>Artikel 3a</u></p> <p><u>Sanktioner for overtrædelse af bestemmelserne</u></p> <p><u>I tilfælde af manglende overholdelse af artikel 3 i direktiv 96/71/EF eller relevante artikler i dette direktiv er virksomheden omfattet af den relevante lovgivning i den medlemsstat, hvor tjenesteydelsen udføres, og alle, som er udstationeret af den pågældende virksomhed, skal betragtes som arbejdstagere, der benytter deres ret til fri bevægelighed i EU i overensstemmelse med artikel 45 i TEUF. Værtsmedlemsstaten kan i så fald anmode om øjeblikkelig dokumentation for, at de pågældende arbejdere får samme behandling som statsborgere i værtsmedlemsstaten for alle ansættelsesvilkår og -betingelser og tilknyttede sociale rettigheder i overensstemmelse med artikel 45 i TEUF.</u></p>

Ændringsforslag 8

Artikel 5, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at oplysninger om de i artikel 3 i direktiv 96/71/EF omhandlede arbejds- og ansættelsesvilkår, som skal anvendes og overholdes af tjenesteyderne, gøres almindeligt tilgængelige på en klar, fuldstændig og lettilgængelig måde, på afstand og ad elektronisk vej, i formater og efter webstandarder, der sikrer adgang for handicappede, og at forbindelseskontorerne eller de øvrige kompetente nationale myndigheder, jf. artikel 4 i direktiv 96/71/EF, er i stand til at udføre deres opgaver effektivt..</p>	<p>Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at oplysninger om de i artikel 3 i direktiv 96/71/EF omhandlede arbejds- og ansættelsesvilkår, som skal anvendes og overholdes af tjenesteyderne, gøres almindeligt tilgængelige gratis og på en klar, gennemsigtig, fuldstændig og lettilgængelig måde, på afstand og ad elektronisk vej, i formater og efter webstandarder, der sikrer adgang for handicappede, og at forbindelseskontorerne eller de øvrige kompetente nationale myndigheder, jf. artikel 4 i direktiv 96/71/EF, er i stand til at udføre deres opgaver effektivt.</p>

Begrundelse

For at oplysningerne kan være effektivt tilgængelige, bør de især være gratis.

Ændringsforslag 9

Artikel 7, stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kravet i stk. 1 og 2 indebærer ikke, at etableringsmedlemsstaten er forpligtet til at kontrollere faktiske forhold på den værtsmedlemsstats område, hvor tjenesteydelsen udføres. En sådan kontrol foretages om nødvendigt af myndighederne i værtsmedlemsstaten på anmodning af de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten, jf. artikel 10, og i overensstemmelse med de tilsynsbeføjelser, der i overensstemmelse med EU-retten er fastsat i værtsmedlemsstatens nationale lovgivning, praksis og administrative procedurer.	~~Kravet i stk. 1 og 2 indebærer ikke, at etableringsmedlemsstaten er forpligtet til at kontrollere faktiske forhold på den værtsmedlemsstats område, hvor tjenesteydelsen udføres. En sådan kontrol foretages om nødvendigt af myndighederne i værtsmedlemsstaten på anmodning af de kompetente myndigheder i etableringsmedlemsstaten, jf. artikel 10, og i overensstemmelse med de tilsynsbeføjelser, der i overensstemmelse med EU-retten er fastsat i værtsmedlemsstatens nationale lovgivning, praksis og administrative procedurer.~~

Begrundelse

Det handler om at fjerne de proceduremæssige hindringer for kontrol af de faktiske forhold både i etableringsmedlemsstaten og værtsmedlemsstaten.

Ændringsforslag 10

Artikel 9, stk. 1 – indledningen

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne må kun indføre følgende administrative krav og kontrolforanstaltninger:	~~Medlemsstaterne må kun indføre~~ <u>For at forbedre anvendelsen af artikel 3 og 5 i direktiv 96/71/EF indfører værtsmedlemsstaterne som minimum</u> følgende administrative krav og kontrolforanstaltninger:

Begrundelse

I stedet for som Kommissionen at foreslå maksimumkrav, foreslås det at fastsætte minimumkrav. Denne omvendte logik harmonerer med artikel 12, stk. 3, i Kommissionens forslag.

Ændringsforslag 11

Artikel 9, stk. 1, litra a)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
en forpligtelse for en tjenesteyder, der er etableret i en anden medlemsstat, til at afgive en simpel erklæring til de ansvarlige nationale myndigheder senest ved starten af tjenesteydelsen, idet erklæringen kun må vedrøre tjenesteyderens identitet, tilstedeværelse af en eller flere tydeligt identificerbare udstationerede arbejdstagere, deres forventede antal, forventet varighed af deres udstationering og deres placering samt de tjenesteydelser, udstationeringen vedrører	en forpligtelse for en tjenesteyder, der er etableret i en anden medlemsstat, til at afgive en ~~simpel~~ erklæring til de ansvarlige nationale myndigheder senest ved starten af tjenesteydelsen., ~~idet~~ <u>Erklæringen angiver, at kun må vedrøre</u> tjenesteyderens identitet, ~~tilstedeværelse af en eller flere tydeligt identificerbare udstationerede~~ <u>er bekendt med de mindstekrav, der er omhandlet i artikel 3 i direktiv 96/71/EF, hvad angår arbejdstagere, og ansættelsesvilkår i den medlemsstat, hvor tjenesterne leveres, og at han/hun vil overholde dem, deres forventede antal, forventet</u> <u>Erklæringen angiver som minimum varigheden af deres udstationering og deres placering samt de tjenesteydelser, udstationeringen vedrører, udstationeringens første dag, antallet af arbejdstagere og deres identitet, og arbejdsstedet i værtsmedlemsstaten.</u>

Begrundelse

Tydeliggørelse af de krav, som tjenesteyderens erklæring skal opfylde.

Ændringsforslag 12

Artikel 9, stk. 1, litra b)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>en forpligtelse til at have eller tilgængeliggøre og/eller opbevare kopier i papirform eller elektronisk form af ansættelseskontrakten (eller et tilsvarende dokument som omhandlet i direktiv 91/533, herunder, hvor det er passende eller relevant, de supplerende oplysninger, der er omhandlet i artikel 4 i nævnte direktiv), lønsedler, arbejdsedler og bevis for betaling af lønninger eller kopier af tilsvarende dokumenter under udstationeringen på et tilgængeligt og klart defineret sted på dens område, såsom arbejdspladsen eller byggepladsen eller for mobile arbejdstagere i transportsektoren udgangsbasen eller det køretøj, med hvilket tjenesteydelsen leveres</p>	<p>en forpligtelse til at have eller tilgængeliggøre og/eller opbevare kopier i papirform eller elektronisk form af ansættelseskontrakten (eller et tilsvarende dokument som omhandlet i direktiv 91/533, herunder, hvor det er passende eller relevant, de supplerende oplysninger, der er omhandlet i artikel 4 i nævnte direktiv), lønsedler, arbejdsedler og bevis for betaling af lønninger, <u>A1-attesten som bevis for socialsikring i hjemlandet, den krævede vurdering af sundheds- og sikkerhedsrisikoen på arbejdspladsen i henhold til direktiv 89/391/EF, og hvis den udstationerede arbejdstager er tredjelandsstatsborger kopier af arbejdstilladelsen og opholdstilladelsen og eventuelle andre dokumenter, som er nødvendige for at dokumentere overholdelse af 96/71/EF og dette direktiv</u>, eller kopier af tilsvarende dokumenter under udstationeringen på et tilgængeligt og klart defineret sted på dens område, såsom arbejdspladsen eller byggepladsen eller for mobile arbejdstagere i transportsektoren udgangsbasen eller det køretøj, med hvilket tjenesteydelsen leveres</p>

Begrundelse

Bemærkning: skal ses sammen med ændringsforslag til artikel 3, stk. 2.

Ændringsforslag 13

Artikel 11, nyt stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 11</p> <p>Forsvar af rettigheder – lettere klageadgang – efterbetalinger</p> <p>[...]</p> <p>3. Medlemsstaterne sikrer, at fagforeninger og andre tredjeparter, f.eks. foreninger, organisationer og andre juridiske enheder, der i overensstemmelse med kriterierne i deres nationale lovgivning har en legitim interesse i at sikre, at bestemmelserne i dette direktiv overholdes, er berettigede til – på vegne af eller til støtte for den udstationerede arbejdstager eller dennes arbejdsgiver og med dennes godkendelse – at indtræde som part i klagen til retslige eller administrative instanser med henblik på gennemførelse af dette direktiv og/eller håndhævelse af forpligtelserne i dette direktiv.</p>	<p>Artikel 11</p> <p>Forsvar af rettigheder – lettere klageadgang – efterbetalinger</p> <p>[...]</p> <p>3. Medlemsstaterne sikrer, at fagforeninger og andre tredjeparter, f.eks. foreninger, organisationer og andre juridiske enheder, der i overensstemmelse med kriterierne i deres nationale lovgivning har en legitim interesse i at sikre, at bestemmelserne i dette direktiv overholdes, er berettigede til – på vegne af eller til støtte for den udstationerede arbejdstager eller dennes arbejdsgiver og med dennes godkendelse – at indtræde som part i klagen til retslige eller administrative instanser med henblik på gennemførelse af dette direktiv og/eller håndhævelse af <u>forpligtelserne krævene</u> i dette direktiv. <u>Fagforeningerne har ret til at lægge sag an på vegne af de udstationerede arbejdstagere med deres samtykke.</u></p>

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p><u>4. Arbejdstagerrepræsentanter, især medlemmer af de europæiske samarbejdsudvalg i virksomheder inden for bygge- og anlægssektoren, har til enhver tid ret til at advare fagforeningerne og de myndigheder, der har ansvaret for at kontrollere lovgivningens gennemførelse, om situationer, der rejser alvorlig tvivl om, hvorvidt udstationerede arbejdstageres arbejds- og ansættelsesvilkår er blevet respekteret.</u></p> <p>~~5.4.~~ Stk. 1 og 3 berører ikke nationale bestemmelser vedrørende forældelses- eller tidsfrister for lignende sagsanlæg og ej heller anvendelsen af nationale procesregler vedrørende repræsentation og forsvar i retten.</p>

Begrundelse

Lønmodtagerrepræsentanterne i virksomhederne, især medlemmerne af de europæiske samarbejdsudvalg, er i direkte berøring med vilkårene for de forskellige virksomheder og institutioner i medlemsstaterne. I deres egenskab af reelle observatører af arbejdsvilkårene på arbejdspladsen eller på tværnationalt niveau bør de have varslingsret i tilfælde af svig i forbindelse med anvendelsen af bestemmelserne vedrørende udstationering af arbejdstagere.

Ændringsforslag 14

Artikel 12, stk. 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 12</p> <p>Underentreprise - solidarisk hæftelse</p> <p>Med hensyn til de bygge- og anlægsaktiviteter, der er omhandlet i bilaget til direktiv 96/71/EF, sikrer medlemsstaterne for alle de udstationeringssituationer, der er omfattet af artikel 1, stk. 3, i direktiv 96/71/EF, på en ikkediskriminerende måde i forhold til beskyttelsen af de tilsvarende rettigheder for ansatte hos direkte underkontra-henter, som er etableret på deres område, at den kontra-hent, som arbejdsgiveren (tjenesteyder, vikarbureau eller arbejdsformidlingskontor) er direkte underkontrahent til, sammen med eller i stedet for arbejdsgiveren, kan holdes ansvarlig af den udstationerede arbejdstager og/eller fælles fonde eller arbejdsmarkedsinstitutioner for manglende betaling af følgende:</p>	<p>Artikel 12</p> <p>Underentreprise - solidarisk hæftelse</p> <p>Med hensyn til de bygge- og anlægsaktiviteter, der er omhandlet i bilaget til direktiv 96/71/EF, sikrer medlemsstaterne for alle de udstationeringssituationer, der er omfattet af artikel 1, stk. 3, i direktiv 96/71/EF, <u>Hver medlemsstat træffer på en ikkediskriminerende måde de nødvendige foranstaltninger for at ansatte hos direkte underkontra-henter, som er etableret på deres område, at den kontra-hent, som arbejdsgiveren til at sikre, at en virksomhed, som udpeger en anden virksomhed til at udføre en tjenesteydelse, hæfter sideløbende med og/eller i stedet for arbejdsgiveren, for virksomhedens eller underkontra-hentens eller den af virksomheden udpegede arbejdskraftslejers forpligtelser (tjenesteyder, vikarbureau eller arbejdsformidlingskontor) er direkte underkontrahent til, sammen med eller i stedet for arbejdsgiveren, kan holdes ansvarlig af den udstationerede arbejdstager og/eller fælles fonde eller arbejdsmarkedsinstitutioner for manglende betaling af følgende.</u></p>

Begrundelse

Der er ingen grund til at begrænse bestemmelserne for underkontrahentkæder til bygge- og anlægssektoren. Tydeliggørelse af forpligtelserne.

Ændringsforslag 15

Artikel 12, stk. 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne fastsætter, at en kontrahent, der har opfyldt kravene om nødvendig omhu, ikke holdes ansvarlig efter stk. 1. Sådanne ordninger skal anvendes på en gennemsigtig, ikkediskriminerende og forholdsmæssigt afpasset måde. De kan indebære forebyggende foranstaltninger truffet af kontrahenten vedrørende forelæggelse af beviser fra underkontrahenten for de udstationerede arbejdstageres overordnede arbejdsvilkår, jf. artikel 3, stk. 1, i direktiv 96/71/EF, herunder lønsedler og udbetaling af løn, overholdelse af forpligtelserne vedrørende social sikring og/eller skat i etableringsmedlemsstaten samt overholdelse af de regler, der gælder for udstationering af arbejdstagere.	~~Medlemsstaterne fastsætter, at en kontrahent, der har opfyldt kravene om nødvendig omhu, ikke holdes ansvarlig efter stk. 1. Sådanne ordninger skal anvendes på en gennemsigtig, ikkediskriminerende og forholdsmæssigt afpasset måde. De kan indebære forebyggende foranstaltninger truffet af kontrahenten vedrørende forelæggelse af beviser fra underkontrahenten for de udstationerede arbejdstageres overordnede arbejdsvilkår, jf. artikel 3, stk. 1, i direktiv 96/71/EF, herunder lønsedler og udbetaling af løn, overholdelse af forpligtelserne vedrørende social sikring og/eller skat i etableringsmedlemsstaten samt overholdelse af de regler, der gælder for udstationering af arbejdstagere.~~

Begrundelse

Begrebet "nødvendig omhu" er ikke defineret på EU-niveau. Det drejer sig desuden om at undgå, at kontrahenten fritages for ansvar for at kontrollere, at underkontrahenten overholder arbejdsbetingelserne.

Ændringsforslag 16

Artikel 12, stk. 3

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med EU-retten indføre strengere ansvarsregler i deres nationale ret, hvilket skal ske på en ikkediskriminerende og forholdsmæssigt afpasset måde med hensyn til anvendelsesområdet for og omfanget af underkontrahenters ansvar. Medlemsstaterne kan også i overensstemmelse med EU-retten indføre et sådant ansvar i andre sektorer end dem, der er omfattet af bilaget til direktiv 96/71/EF. Medlemsstaterne kan i disse tilfælde fastsætte, at en kontrahent, der har opfyldt kravene om nødvendig omhu i henhold til national ret, ikke holdes ansvarlig.	~~Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med EU-retten indføre strengere ansvarsregler i deres nationale ret, hvilket skal ske på en ikkediskriminerende og forholdsmæssigt afpasset måde med hensyn til anvendelsesområdet for og omfanget af underkontrahenters ansvar. Medlemsstaterne kan også i overensstemmelse med EU-retten indføre et sådant ansvar i andre sektorer end dem, der er omfattet af bilaget til direktiv 96/71/EF. Medlemsstaterne kan i disse tilfælde fastsætte, at en kontrahent, der har opfyldt kravene om nødvendig omhu i henhold til national ret, ikke holdes ansvarlig.~~

Begrundelse

Begrebet "nødvendig omhu" er ikke defineret på EU-niveau. Det drejer sig desuden om at undgå, at kontrahenten fritages for ansvar for at kontrollere, at underkontrahenten overholder arbejdsbetingelserne.

Ændringsforslag 17

Artikel 12, nyt stk. 4

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<u>4a. Hvis der ikke foreligger en aftale mellem arbejdsmarkedets parter inden for den berørte sektor, der sætter en grænse for antallet af underentrepriseniveauer, fastsættes dette antal til tre.</u>

Begrundelse

Dette ændringsforslag følger af punkt 27 under politiske anbefalinger i udtalelsen.

Ændringsforslag 18

Artikel 18, ny artikel indsættes efter artikel 18

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p>Ny artikel</p> <p><u>Garanti mod forringelser</u></p> <p><u>Gennemførelsen af dette direktiv kan under ingen omstændigheder udgøre en tilstrækkelig begrundelse for en forringelse af det generelle beskyttelsesniveau for arbejdstagerne på de områder, der er omfattet af dette direktiv. Dette tilsidesætter dog ikke medlemsstaternes og/eller arbejdsmarkedsparternes ret til som følge af ændrede omstændigheder at fastsætte andre retlige, administrative eller aftalemæssige bestemmelser end dem, der gælder på direktivets vedtagelsestidspunkt, forudsat at de minimumsforskrifter, der er fastsat i direktivet, overholdes.</u></p>

Begrundelse

Denne såkaldte "garanti mod forringelser" er nu indført i adskillige EU-direktiver og sigter mod en bedre anvendelse af dem i medlemsstaterne. Et direktivs gennemførelse i en medlemsstat må ikke føre til en formindskelse af de eksisterende beskyttelsesniveauer på de områder, direktivet dækker, navnlig hvad angår den solidariske hæftelse, der fremgår af artikel 12 i dette direktiv.

Ændringsforslag 19

Artikel 21

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 21</p> <p>Rapport</p> <p>Senest 5 år efter udløbet af gennemførelsesfristen aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om gennemførelsen af dette direktiv, eventuelt ledsaget af passende forslag.</p>	<p>Artikel 21</p> <p>Rapport</p> <p>Senest 5 år efter udløbet af gennemførelsesfristen aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, ~~og~~ Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg <u>og Regionsudvalget</u> om gennemførelsen af dette direktiv, eventuelt ledsaget af passende forslag.</p>

Begrundelse

Krav i forlængelse af kravet om at vælge EUF-traktatens artikel 153 som retsgrundlag for direktivet.

Bruxelles, den 29. november 2012.

Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
 Formand for
 Regionsudvalget